

at have en Undtagelseslov, der stiller Erhvervslivet ringere paa Landet end i Byerne? Ved at udligne den nuværende Forskel i Loven fjerner man en stor Uretfærdighed mod de forretningsdrivende paa Landet. Den nuværende Ordning generer i høj Grad og volder kun Ulejlighed og Tidsspilde for de erhvervsdrivende paa Landet uden at give Byerne nogen Fordel. Sagen er simpelt hen den, at der er ingen, der lider Tab, hvis Lovforslaget gaar igennem med lige Ret for By og Land. Hvis Udlændinge, der rejser for fremmede Huse, skal betale en Afgift, og Indlændinge, som har Næringsbevis her i Landet, ikke skal betale nogen saadan, saa vil det være en overordentlig stor Fordel for København, for der ligger de store Forretninger, og der kan de lægges, fordi Livet pulserer stærkest dér; der vil de rejsende for udenlandske Huse derfor fordelagtigst kunne være. Men hvad skulde det kunne skade, at de ogsaa rejser ud paa Landet? Jeg synes kun, at det kunde gavne. De eneste, hvem det muligvis kunde skade, vilde være Provinsbyerne. Man kan nemlig ikke forhindre dem, der bor paa Landet, i at rejse ind til Provinsbyerne for at besøge de handlende dér. Den eneste Forskel vilde da være den, at de kom til at blive en Dag længere i en By — det vilde altsaa blive en Fordel for Gæstgiverne og Hotelværterne i Provinsbyerne, at de kunde have de rejsende en Dag længere. — I 1839 var en Bestemmelse som denne naturlig, men det er jo $\frac{3}{4}$ Aarhundrede siden, og da havde vi endnu ikke faaet Næringsloven af 1857, men efter at vi har faaet denne Lov, er det mig ubegribeligt, hvorfor de handelsrejsende ikke skal have Adgang til at rejse paa Landet. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan gøre nogen Skade.

I § 5 er der sagt, at Adgangsbeviset skal kost 150 Kr. om Maaneden. Jeg er ikke sikker paa, at det ikke er en lovlig høj Betaling. Jeg er mere tilbøjelig til at slutte mig til Mindretallets Tanke, at 100 Kr. om Maaneden var nok. 150 Kr. om Maaneden er 1,800 Kr. om Aaret; medens Afgiften i gamle Dage kun var 80 Daler, altsaa 160 Kr., om Aaret. Jeg er ikke sikker paa, om det er rigtigt at gøre Afgiften saa høj. Det hemmer en hel Del, og det er kun de store Forretninger, som kan betale en saa stor Afgift. Jeg vilde antage, at det var heldigere at blive ved en mindre Afgift.

Meningen med første Stykke i § 8 er jeg ikke rigtig klar over. Der staar: „Mi-

nisteriet for Handel og Søfart, som fastsætter de nærmere Regler for det offentlige Tilsyn og Kontrol med Lovens Overholdelse, kan i Forbindelse hermed paalægge Indhavere af Hoteller, Pensionater og lignende Virksomheder at medvirke til Kontrolbestemmelsernes Gennemførelse. Overtrædelse af saadant Paalæg straffes med Bøde fra 10 til 100 Kr.“. Jeg er ikke glad ved den Bestemmelse, og jeg kan heller ikke tro, at Hotellerne og Pensionaterne er glade ved den, lige saa lidt som jeg kan tænke, at Turister og rejsende kan være glade ved den. Hvis denne Bestemmelse skal have noget at betyde, kunde man tænke sig, at Hotelværterne skulde undersøge, hvilke Papirer de rejsende havde hos sig, og hvis de sagde, at de ingen Papirer havde, hvad skulde saa Værterne gøre? Skulde de saa gaa til Politiet for at lade dette sørge for at skaffe Oplysning om, hvor vidt det muligvis er handelsrejsende? Jeg vil gerne spørge Ministeren, hvilken Magt Hotelejerne, Gæstgivere o. s. v. skulde have til at skaffe Oplysninger i saa Henseende, for naar de skal kunne medvirke til Kontrolbestemmelsernes Gennemførelse, maa de jo ogsaa have en vis Myndighed, især da de skal betale Bøder, hvis de ikke udfører deres Pligt.

Noget af det, der er foreslaaet her i dette Lovforslag, har været fremme her i Tinget flere Gange. Jeg er iblandt dem, der kunde ønske at faa Lovforslaget gennemført; jeg synes, det var rart, om vi kunde faa denne Sag ordnet endnu i denne Samling, og jeg vil derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Vi har hørt af den forrige ærede Taler, at Forslaget antagelig kommer i Udvalg. Jeg vil altsaa anbefale det til velvillig Behandling i dette Udvalg saavel som til dette høje Tings Velvillie.

Hey: Dette Lovforslag har beskæftiget os saa ofte her, at jeg synes, at man anstændigvis maa se at bringe denne Sag til en Afslutning, og der er saa meget mere Opfordring dertil, efter at vi i sidste Samling har faaet vedtaget en Lov om de indenlandske Handelsagenter for udenlandske Firmaer. Jeg vilde ganske vist have ønsket, at dette Spørgsmaal havde kunnet ordnes paa Grundlag af traktatmæssige Overenskomster med andre Lande. Det lader sig nu ikke gøre, og saa maa vi jo tage det, som Forholdene tillader, og jeg haaber da, at man endogsaa kunde naa saa vidt, at Sagen kunde gaa igennem uden Udvalg. I alle Tilfælde vilde jeg